

meritare una —, zaslužiti opomenu; *senza* —, ne odgovarajte, nemojte stavljati primjedbe; *essere in* —, motriti, paziti na, osmatrati; — *di promessa*, održanje riječi.

osservare (*osservo*), *v. a.* (adempiere) ispunjavati, vršiti, izvršiti, poslušati na, držati se; (avvedersi di qc.) opaziti (što), dosjetiti se (čemu); (con rimprovero) zamjeriti; (considerare) posmatrati, motriti, paziti, gledati; (notare) primjetiti, opaziti, opažati; (spiare) uhoditi; (mantenere) držati, održati; — *il silenzio*, mučati; — *il termine*, držati se roka; — *l'orario d'ufficio*, držati se uredovnih satova; — *l'ordine*, držati red; — *la legge*, vršiti zakon, pokoravati se zakonu, držati se zakona; — *le condizioni*, držati se uvjeta, ispunjavati uvjete; — *la promessa*, održati riječ; *far* —, obračati pažnju. || *Sinon.*: notare, avvertire, considerare, riflettere, meditare, contemplare.

osservativo, *ag.* ispitivalački, istraživalački, istraživački.

osservatore, *m.* (=trice, *f.*) ispitiivač, istraživač; — *della parola*, čovjek od riječi. || *ag. V.* osservativo.

osservatorio (-òri), *m.* (astr.) zvjezdarnica, zvjezdara; (mil.) posmatračnica, opservatorij.

osservazione, *f.* opaska, primjedba, napomena; bilješka; (biasimo) zamjera, zamjerka; (constatazione) opažanje; — *sopra conti*, računska primjedba, opaska računa; *tenere in* —, držati pod pažnjom, paziti na; *non tante osservazioni!*, nemojte toliko odgovarati!, nemojte stavljati tolike primjedbe!

ossesso, *ag.* posjednut; (teol.) bjesomučan, bijesan. || *Sinon.*: energumeno, indiavolato, insatanasato.

ossetto, *m. dim.* košćica.

ossia, *cong.* (comp. da o e sia) ili.

ossidare (*ossido*), *v. a.* (chim.) oksidirati; pretvoriti u oksid.

ossidazione, *f.* (chim.) oksidiranje, spajanje s kisikom, okis.

ossidionale, *ag.* (stòr.) opadni (o vijencu, koji su Rimljani davali onomu, koji je oslobodio grad od opsjeđanja)

ossido, *m.* (chim.) oksid, kis.

ossifero, *ag.* (scient.) koji sadržava kosti.

ossificare (*ossifico*, -chi), *v. a.* pretvarati, pretvoriti u kost. || -arsi, *v. r.* okostiti se, srasti, pretvoriti se u kost.

ossificazione, *f.* okoštenje.

ossifraga (-ghe) e **ossifrago** (-ghi), *m.* (zool.) morski orao.

ossigenare (*ossigeno*), *v. a.* (chim.) okiseliti.

ossigeno, *m.* (chim.) kisik, kiselik.

ossimèle, *m.* (farm.) piće od meda, vode i sirčeta, kiseli med.

òsso (-si), *m.* (e òssa, *f.* se tutto d'organismo), kost; (coll.) košće; (di frutto) koštica; *pl.* (poet.) posmrtni ostaci, kosti; (fig.) srž, duša; *di* —, košten; *degli -i*, (ag.) koštan; *simile all'* —, koštast; — *di balena*, kitov us; — *di séppia*, sipovina; — *sacro*, tanka, šuplja kost; — *del piede*, goljen, cijev; *economia fino all'* —, najstrožija ekonomija; *ti rompo le òssa*, smrvit ću ti kosti; *non vuol posar l'* —, ne će da pusti, prekine (svadu, borbu); *in carne e in òssa*, lično; *sino al midollo delle òssa*, duboko do srži u kostima, do srca; (fig.) — *duro*, tvrd orah; — *da rodere*, poteškoća.

ossuario (-àri), *m.* (archeol.) urna, pepeonik.

ossuto, *ag.* koštat.

ostacolare (*ostacolo*), *v. a.* postavljati zapreke (nekomu), priječiti, spriječiti (nekoga).

ostacolo, *m.* prepreka, zapreka, smetnja; — *impreveduto*, nepredviđena prepreka; — *insormontabile*, neprebrodiva, nesavladiva prepreka; — *legale*, zakonita prepreka; *senza ostacolo*, slobodno, bez prepreke.

ostaggio (-gi) *m.* talac.

ostante, *ag.* (lett.) koji se protivi, koji protivuriječi; *non* —, bez obzira na, pokraj svega, pored svega; *ciò non* —, pri svem tom, opet za to; *non — che*, premda, mada.

ostare (*òsto*), *v. n.* (lett.) priječiti, smetati (čemu). protiviti se; *nulla osta*, bez zapreke, ništa ne smeta.

òste, *m.* krčmar, gostioničar; *fare i conti senza l'* —, praviti račun bez krčmara; (prov.) *chi fa i*